

Nakties Sapnas ir Dienos Sapnas

Kartą karalius sušaukė savo ministrus ankstyvų rytinių valandų metu ir paklausė jų: „Praeitą naktį sapnavau labai ryškų sapną. Buvau drugelis skraidžiojantis nuo gėlės prie gėlės gerti medaus. Mano sapnas buvo toks aiškus ir tikroviškas, jog aš rimtai suabejojau – ar aš karalius, kuris sapnavo, kad yra drugelis, ar aš drugelis, kuris dabar sapnuoja, kad yra karalius?“

Kasdieninis sapnų fenomenas yra viena didžiausių žmonijos paslapčių. Kas yra sapnas? Ar jis tikras? Jeigu ne, kodėl košmaras daro realų poveikį kūnui, pasireiškiantį prakaitavimu, greitu ir sunkiu kvėpavimu, kažkuo tuo, kas nutinka tik tuomet, kai mes „tikrai“ bėgame iš baimės? Ar gali būti, kad mūsų praeinantis gyvenimas taip pat yra sapnas?

Jei pažvelgtume atgal, į praeities potyrius sapne ir praeinančiame gyvenime, ar yra tarp jų koks nors esminis skirtumas? Abu praėjo ir yra padaryti ir dabar nieko negalime pakeisti, nebent atsiminti juos. Tai, ką patiriame, kol miegame, mes vadiname sapnu, kadangi jis baigiasi, kai pabundame. Ar mirtis bus kaip prabudimas iš sapno, kurį patiriame dabar, „kai nemiegame“?

Jei giliai pamąstytume apie sapnus, jie išreiškia mūsų tapatybę, esančią atskirai nuo mūsų kūno. Kai sapnuojame, mūsų kūnai guli ant lovos, nepatirdami nieko fizinio. Vis dėlto mes patiriame tigrą vaikymąsi ar pramogavimą su princese. Tai reiškia, jog Aš – emocijų potyris – nesu kūnas.

Vedų šventraščiai paaiškina, kad mūsų sąmonė juda pirmyn ir atgal tarp keturių būsenų – jagruti (normalaus budrumo), svapna (sapno), sushupti (gilus besapnio miego) ir samadhi (dieviško budrumo). Mūsų tikroji tapatybė – sielos, mylimi Dievo vaikai – patiriama samadhyje. Dabar nors ir fiziškai budrūs, dvasiškai miegame.

Tad atsakymas į karaliaus klausimą yra toks: jis yra dvasinis dievo vaikas, sapnuojantis, kad yra karalius (jagruti). To sapno metu jis sapnuoja antrą sapną, kad yra drugelis (svapna).

Miegantis žmogus negali suvokti net šviečiančios saulės egzistavimo, nors saulė palaiko jo paties gyvenimą. Panašiai ir dėl dvasinio snaudulio mes negalime suvokti Dievo meilės ir

buvimo, nors Jis palaiko mūsų pačių egzistavimą, aprūpindamas šiluma, šviesa, oru, vandenių ir maistu. Tačiau taip pat kaip miegantis žmogus gali būti pažadintas garso, mes galime būti pažadinti iš dvasinio snaudulio dvasiniu garsu – šventu Dievo vardu. Todėl kartokime ir pabuskime savo teisėtame džiugiamе nemirtingos meilės gyvenime.

Harè Krišna!
Dhirašanta dasa